

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Motiva hoc modo honorandi D. Iosephum quæ se tenent ex parte
Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

triarcham numero, in Ecclesia dilectorum nobis filiorum RR. PP. Carmelitarum Reformatorum in Insula Civitatis nostrae Leodiensis instituta sit vel instituenda existat, unapud & devota utriusque sexus Christi fidelium Confraternitas sub invocatione ejusdem Sanctissimi Iosephi eidemque sic erectae seu alias erigenda Sanctissimus D. N. Clemens PP. X. per literas suas in forma Brevis de & sub data 27. Aprilis anni currentis sub Annulo Piscatoris expeditas per nos visas & recognitas varias Indulgentias tam Plenarias quam non Plenarias prout in dictis litteris latius continetur concesserit: Ideoq. Prior & Conventus dictorum PP. Carmi supplicari nobis humiliter fecerunt quatenus ad Canonicam dictae Confraternitatis erectionem Pontificiae auctoritatis robur adijcere & alias ut infra indulgere dignemur: ejusmodi supplicationibus benigne inclinati, auctoritate qua fungimur, praesentem Confraternitatem in dicta Ecclesia perpetuo erigimus & instituimus pro principali ejus Festo & aliis diebus juxta Breve Apostolicum per nos determinandis, illum vel illos dies assignantes qui per dictos Patres pro semel tantum eligentur.

Insuper ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa permittimus ut dicta Confraternitas una cum Indulgentiis eidem concessis publicetur, atque ut De votio septem consequentium dierum Mercurii in honorem septem praecipuarum Prerogativarum dicti Sanctissimi Iosephi, juxta formam mysticam ad nos transmissam in dicta Ecclesia institui ac typus vulgari possit & valeat, Auctoritate nostra tenore praesentium indulgemus & facultatem in Domino concedimus. Datum in Civitate nostra Colonia, die decima Octobris, anno millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto. Et erat signatum. MAXIMILIANUS HENRICUS. Inferius. Locus (†) Sigilli. Deinde F. W. Schoenheym.

CAPUT IX.

Motiva Divum Iosephum
praecipuo honore & devo-
tione prosequendi.

TRIA sunt motiva, Sanctos qui cum Deo regnant in Caelis, honorandi: Primum, quia hoc exigit illorum dignitas, & amicitia Dei qua perfruuntur, juxta illud psalm. 138. vers. 16. *Nimis honorati sunt amici tui Deus: Secundum*, quia Deo placitum. *Sic honorabitur quemcumq. voluerit Rex honorari: Tertium*, quia expendit nobis, *Nimis enim confortatus est Principatus eorum*, & potestas apud Deum.

Sed haec motiva sunt generalia, quae respiciunt omnes Sanctos in universum, ut constat, omnibusque in communi conveniunt: Hic autem quaestio procedit de motivis, quae sunt specialia Divo Iosepho. Reducuntur autem haec ad tria, quorum alia tenent ex parte Dei, alia vero ex parte Divi Iosephi, alia denique ex parte nostri: de quibus sigillatim & eodem ordine sequentibus Sectionibus.

SECTIO³ PRIMA.Motiva hoc modo honorandi
Divum Iosephum sumpta
ex parte Dei.

DIVUS Iosephus Pater est Christi in quantum homo, ut toties repetimus: Filius sapiens non tantum ipse Patrem suum honorat, sed etiam gaudet & avert illum ab aliis honorari, & quanto plus videt eum honorari, tanto magis gaudet. An ergo subitandum ullo modo Christum Dominum velle Patrem suum Divum Iosephum, quem tantopere ipse extulit, a nobis etiam honorari? vult amicos, vult servos suos honorari, & ut honorentur ab aliis, eos ipse primus honorat, immo eorum ossa & cineres miraculis, prodigiis, portentis cohonestat, postetne ergo non velle honorari

A a a

aman-

Magnalia
D.
Josephi
S.V.
1718

- amantissimum Patrem suum, cui tot nominibus adstringi voluit?
- IV. Quod si propter justissimas rationes à nobis supra hoc Tr. & cap. 1. allatas, oportuit Divum Josephum aliquamdiu latere, & manere sine cultu, saltem meritis suis tam magnis proportionato, ut de facto mansit; an cessantibus his causis non volet tot annorum damnum ob suum & Matris suæ honorè passim refarciri, quis crederet?
- V. At nonne satis est dicere Deum aliquid à nobis velle, vel (etsi non vellet nos ad hoc obligare) scire hoc vel istud ei placitum, gratum ipsi futurum si faciamus, ut illa ultro & animo volenti amplectamur? mirum est quâ solertia Gentiles olim Deorum suorum, licet fallorum & fictorum tantum, voluntatem per oracula, per auguria, perque alia signa exquiserint, & exploraverint, ut ei se in omnibus, & per omnia conformarent: nec tantum ne displicerent, sed etiam ut eis placerent: an ergo patiemur ut illi prudentiores fuerint in generatione suâ respectu Deorum inanium, quam nos filii lucis in nostrâ, respectu Dei veri & unici?
- VI. Nec signa tantum & conjecturas habemus, ut illi, Deum nostrum velle ut Divum Josephum honoremus, non tantum ex bonis rationibus hoc ei gratum futurum certò & infallibiliter concludere possumus, prout de facto conclusimus in superioribus: sed insuper hæc super re voluntatem suam manifestè aperuit Deus tripliciter: Primò quidem, voce Revelationis: Secundò, voce populorum: Tertio, voce signorum: an ergo hoc præmittendum?
- VII. Primò, hoc manifestavit, voce Revelationis: & hoc iterum tripliciter. Primò, per Christum. Secundò, per Beatam Virginem. Tertio, per ipsum D. Josephum: quod quidem ut doctis notum est, est ei satis particulare, manifestumque signum Deum velle, & cupere nobis per ipsum benefacere.
- VIII. Per Christum quidem primò, Divæ Gertrudi Germanæ quæ, ut ipsamet scribit lib. 4. Insinuat. ad Divin. piet. cap. 12. quodam die Annunciationi B. Virginis Sacro, dum in choro cum cæteris Monialibus horis matutinis

operam daret, vidit omnes Cœlites Divo Josepho in præsentia Christi, & Sanctissimæ Matris ejus acclinari quàm reverentissimè, eique congratulante & applaudere de summâ ejus dignitate & gloriâ: quorsum verò hoc, nisi ut ipsa intelligeret, quid sibi exemplo Cœlitum agendum esset? quin etiam adjecit Christus monitum, ut si sibi benè consultum vellet, eum deinceps assidue coleret, quod & fecit. Secundò, Divæ Brigittæ Succicæ Ord. Sancti Salvatoris Fundatrici, à Revelationibus divinis commendatissimæ; cui Deus, uti præmemorata S. Gertrudi, commendavit ut esset huic Sancto devota, quemadmodum ipsa testatur. Videnda ipsa lib. 6. Revelat. suar. cap. 59. lib. 7. cap. 25. & lib. 9. cap. 58. &c. Tandem & maxime Seraphicæ Matri Sanctæ Theresiæ specialiter ad gloriam Divi Josephi per universum mundum propagandam electæ: Ipse enim Christus Dominus ei visibiliter apparsit, expressè injunxit, Primò, ut primum suæ novæ Congregationis Monasterium, quod Abulæ extruxit, Divo Josepho nuncuparet, quod & fecit, & deinceps alia tredecim quæ ipso auxiliatore, licet pauper, ædificavit. Secundò, ut deinceps ipsa per se & per suos ejus cultui & honori amplificando pro posse incumberet, quod etiam implevit: hinc enim & ipsius Sanctæ Martis, & suorum in hunc potentissimum Patronum tantus extitit affectus, tamque ardens zelus, ut eorum votis, preconiis, ministeriis, velificante Deo, mirum sit quantum ubique terrarum ignis amoris in Divum Josephum exereverit: Propter quod sicut Ordo primævus, Ordo B. Virginis speciali ac singulari titulo nuncupabatur, ita nova Congregatio Excalceatorum & Excalceatarum in eodem Ordine Congregatio, Divi Josephi Sponsi ejus jure nuncupari possit.

Secundò, hoc manifestavit Deus per Deiparam inter alios Venerabili Patri Balthazari Alvarez è Societate Jesu viro in scientiâ mysticâ admodum profundo, cum quo sæpè de suo interiori communicavit eadem Sancta Theresia nostra, qui obiit anno 1580. duobus

IX.

duobus annis ante ipsam in opinione sanctitatis. De quo ita Pater Antonius Balinghem ejusdem instituti in Calendario Sanctissimæ Virginis Mariæ 25. Julii ex ejus vitâ cap. 26. Laureti existens, inquit, in itinere Romano à Deipara singularia accepit dona, quæ & eum docuit, quæ ad ejus salutem & perfectionem multum referrent, ag in cæteris commendavit ei devotione ad Sanctissimum Josephum Sponsum suum ita præfatus Antonius Balinghem.

X. Maximè verò Seraphicæ Mariæ Sanctæ Theresiæ nostræ, uti ipsius honori amplificando specialissimè electæ & destinatæ: Cùm enim aliquando ipsa attentius ac profundius introversa contemplaretur Divi Josephi rara magnalia, ei se visibilem Beatissima Virgo exhibuit, ei significans sibi gratissimam esse, summopereque placere devotionem ejus erga Sponsum suum dilectissimum: neque hic stitit, sed insuper ipsi gratias egit de zelo ac sollicitudine quâ ejus honorem promovere satagebat: ac in ejus recognitionem, torquem auream circumposuit collo ejus ex diversi generis contextam gemmis, lapillisque preciosissimis tanti fulgoris, ut ipsa ascerat nihil unquam simile in terrâ visum fuisse ex quo tali gaudio, tantaque spirituali consolatione perfusa est, ut nisi Deus eor illius dilataffet ferre minimè potuisset, ipsaque Sancta Mater testetur sibi non suppetere quibus illum explicare possit.

XI. Ista porrò torques aurea, meo videri manifestum erat duorum argumentum: Primum, quod sicut Sancta ac ac Seraphica Mater laborabat, ut in terris gloriam augeter Divi Josephi, ita etiam per hoc ipsum, ornamenta non modica addebat ad coronam Gloriæ quæ ipsam in coelis manebat. Secundum, quod sicut ipsa à Deo electa erat ut inter alia Divi Josephi honorem & cultum in hominibus promoveret, ita istâ torque tam preciosâ donabatur tanquam caractere & insigni hujusce sui oneris & honoris, ut sic animaretur, ut in id amplius & amplius incumberet, quod & exactissimè perfecit, & per se, & per suæ Congregationis Alumnos utriusque sexus, quibus id

commendavit, ut patet ex ejus Vitâ, Actis, & Historiâ nostrorum Excalceatorum.

Tertiò, id ipsum revelatum per Divum ipsum Josephum, patet ex eo quod retulimus superius ex Historiâ Seraphici Ordinis Sancti Francisci de duobus istius Ordinis Religiosis naufragis. Vide cap. præceden. sect. 4. num. 38.

XIII. Secundo, principaliter manifestavit Deus velle se Divum Josephum ab hominibus honorari voce populi, quæ communi a lagio dicitur vox Dei: quia nimirum est ex instinctu Dei illos interiorius ad id efficaciter moventis: videmus enim omnes, sapientes & simplices, magnos & pusillos, ex omni ordine & omni mundi plagâ (non enim hic per vocem populi intelligimus vocem inconditæ turbæ, quæ ex Seneca est potius *argumentum pessimi*) seipsis & suâpre, seu ut christianius loquar, ex particulari Dei motione, eâque efficaci, ita nunc ei unanimiter affici, ut nihil simile visum fuerit nec præfenti, nec præteritis retro sæculis in aliis Sanctis quantumvis præcellentibus: pro quo vide hucque revoca quæ supra habes hoc Tractatu cap. 4. de progressu hujus devotionis, & cap. 6. de Statu præfenti hujus devotionis sect. 2.

XIV. Denique id ipsum tertiò Deus manifestavit voce signorum, seu miraculorum, quæ à Theologis dicuntur lingua Cælorum, juxta illud Marci capite ultimo. *illi autem profecti prædicaverunt ubique Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.* Pro quâ re videntur facere omnia miracula quæ ad invocationem Divi Josephi inveniuntur ubique gentium patrata: Sed hæc sunt illi & aliis Sanctis communia, ad quorum piam invocationem Deus ingentia præstitit Beneficia: nec illa primariò & directè fiunt à Deo, ut cognoscimus illi gratum esse honorem quem illis deserimus, sed tantum indirectè & secundariò, quatenus scilicet, cùm directè probent sanctitatem & potestatem talis vel talis Sancti apud Deum, consequenter invitamur ad illorum cultum & invocationem.

XV. Sed cùm in aliis Sanctis alia non inveniuntur miracula quæ directè probent

Magnalia
D.
Josephi
S.V.
1711

bent Deo placere, eique gratum esse, ut illis cultum adhibeamus: inveniuntur tamen pro devotione & cultu Sancti Josephi, aliqua nimirum quibus singulari & extraordinario modo, ut pro singulari & extraordinario Sancto, ac directè probatur cultum illius esse Deo placitum.

XVI. Ad signa autem hujusmodi, illud, inquam, directè probantia, revoco torquem illam auream gemmis lapillisque preciosissimis intertextam, quã purissima Deipara in præsentia Filii sui appendit collo nostræ Theresiæ Seraphicæ in recognitionem suæ erga sponsum suum devotionis, simul etiam in signum suæ electionis & inaugurationis ad officium ei singulariter à Filio suo commissum, Sponsi, inquam, sui honorem promovendi.

XVII. Alterum est hoc mirabilius quod retulimus supra cap. 6. sect. 2. num. 36. de Beatâ Margaretâ à Castro Ordinis Sancti Patris Dominici ex Antonio Pennâ in vitâ ejus, Petro Morales in Matthæum cap. 1. lib. 1. tit. 1. num. 23. Balinghem in Calendar. Beatæ Virginis Mariæ 13. Aprilis. Engelgrave in Cælo novo part. 1. in festo Sancti Josephi §. 3. in cujus corde post mortem inventæ tres gemmæ, & in his imagines JESU, MARIE, & JOSEPHI. O utinam! si non gemmas similes, aut illis insculptas imagines, nomen saltem amoremque effigiorum in illis cordi profundius nostro imprimamus, quorum aliquando in cælis contubernio per immentas æternitates perfrui speramus.

XVIII. Sed heu si hodie corda majoris partis Christianorum aperirentur, nonne in illis loco istarum Sanctissimarum Personarum JESU, MARIE, JOSEPHI, inspicerentur indita altè profana illa & enormia monstra putidæ Veneris, vel Bacchi solutioris, vel avari Plutonis? sed ne his chartam deturpemus, ad Divum revertamur Josephum Virginis Sponsum, & in Virginitate supparem, consideremusque, ac diligentius observemus hoc cæleste & mirandum prodigium.

XIX. Cordi Sanctissimæ Virginis Claræ de Monte-Falco erga augustissimam Trinitatem impensissimè in paucis af-

fectæ, eadem ipsa Trinitas augustissima sui vestigium inauditum & mirabile impressit: Nam ex Boëtio Eugubino lib. 15. & Chronico Sancti Francisci lib. 4. cap. 42. in eo post ejus mortem in conspectu Domini preciosissimam, inventæ sunt tres glandes oblongæ, seu carneæ pillulæ, magnitudinis olivarum, quæ & singulæ divisim, & omnes simul ad bilancem appositæ inventæ sunt esse ponderis ejusdem: quas ibidem extra urbem, in Patrum Augustinianorum Monasterio adhuc asservari, & sibi ostensas fuisse scribit Franciscus Costerus in Concion. Festi Sanctissimæ Trinitatis.

Cordi ignito Ignatii Sanctissimi, Martyris invictissimi, Patroni mei longè amantissimi, post mortem interdentes Leonum pro Christo obitam, inventum Jesu Nomen litteris aureis non aliâ quàm divinâ manu exaratum. Cordi purissimo Sancti Petri Thomæ, Patriarchæ Constantinopolitani Ordinis nostri, Legati Apostolici pro curatione Terræ Sanctæ, Martyris quoque in eo munere strenuissimi, nomen Mariæ cui supra modum afficiebatur, appressum legimus, istud apud Baronium, hoc apud Patrem nostrum Lezanam in Annalibus nostri Ordinis, & alios: Pedibus, manibus & lateri Seraphici Patris Sancti Francisci inusta sacra misericordissimi Salvatoris nostri Crucifixi Stigmata: iisdem membris Sanctarum Virginum Catharinæ Senensis Ordinis Prædicatorum, & Mariæ Magdalenæ de Pazzi nostri Instituti, eadem quoque Stigmata, infixam insuper utriusque Capiti spineam ejusdem Salvatoris Coronam, sed illi visibiliter, his solum invisibiliter: his tamen, ut illi, verè & realiter. Hujus devotissimæ Virginis Dominicanæ cordi harum trium Cælestium Personarum JESU, MARIE, JOSEPHI, inveniuntur insitæ imagines. Quid quæ? hoc?

Certè nihil simile legimus nec de Sancto Michaële, nec de Sancto Joanne Baptistâ, nec de Sanctis Apostolis, aut quolibet alio Sancto quantumvis magno, ceteri multos inveniamus certis quibusdam vehementer ac mirè affectos: Solus Divus Josephus inter omnes Cœlites huic prærogativæ reperitur

tur communicare cum Sanctissimâ Trinitatē Cœlesti & Æternâ, & cum JESU & Maria, cum quibus ipse fecit aliam Trinitatem in terris, facitque & nunc in Cœlis. Quale hoc signum? quidve inde concludendum? Nimirum ipsum verè esse extra ordinem cæterorum Sanctorum, ut diximus: Ipsum cum JESU & Maria representasse in terris Imaginem Æternæ Trinitatis quæ est in cœlis expressissimam, & cum iisdem constituere unam Hierarchiam in Cœlestibus. Denique Devotionem erga Divum Josephum placere Deo, plusque illi esse cordi quamcumque aliâ: sicque impletur illud quod legimus Proverb. cap. 27. *Qui custos est Domini sui glorificabitur.*

SECTIO II.

Motiva hoc modo honorandi Divum Josephum sumpta ex parte ipsius Divi Josephi.

XXII. **Q**uia hoc Tractatu, in quo agimus de Cultu Divi Josephi, non disputamus de cultu quocumque, & omnibus Sanctis cum Deo in Cœlo regnantibus in communi debito, & exhiberi solito: sed de cultu illi proprio, idest singulari & præcipuo: idèd hic dum motiva proponimus, seu rationes ob quas illum cultum singularem & præcipuum Divo Josepho debemus: sive illa motiva sumantur ex parte Dei, sive ex parte Divi Josephi, sive ex parte nostri, non illa congerimus quæ ipsi & cæteris Sanctis sunt communia: hæc enim sunt satis unicuique vel tenuiter instructo obvia. Sed illa seligimus, quæ isti cultui singulari & præcipuo respondent, idest quæ sunt illi singularia, & nulli alteri propria.

XXIII. Sancta ac Seraphica Mater nostra Theresia sub finem libri quem ipsa composuit de viâ ad perfectionem, post alia saluberrima monita quæ toto illo libro proponit suis Lectoribus, maximè Filiis & Filiabus ad comparandam perfe-

ctionem, non præterit hanc Divi Josephi devotionem, sed vehementer commendat his verbis. *Quamvis multos Sanctos pro Patronis & Advocatis habeamus apud Deum, particularem tamen erga Beatum Josephum habetote devotionem, qui à Deo multa obtinet pro suis clientibus.*

Ubi animadvertendum motivum XXIV. quo utitur sancta ista Mater Theologia mysticæ Doctrinæ Angelicæ, seu melius Seraphicæ ut Divi Josephi devotionem suadeat, & ad eam inducat: *Particularem tamen, inquit, erga Beatum Josephum habetote devotionem: qui à Deo multa obtinet pro suis Clientibus,* ut intelligamus eam, in hæc quam proponit Divi Josephi devotionem, non moveri ex aliquo particulari affectu, & ut ita dicam quasi humano studio, quemadmodum nos ut plurimum, aut saltem frequenter, moveri solemus erga Sanctos qui nobiscum aliquam habent vel tantillam conjunctionem, ut quia sunt ex familiâ nostrâ, vel Fundatores aut Patroni, aut Alumni Ordinis nostri, vel quia sunt ejusdem nobiscum Patriæ, Urbis, Domus, stirpis, status, conditionis, artis, nominis, quæ sunt motiva satis particularia, & quorum ratione solent Sancti etiam à Viris doctis, illis quibus cum in istis communicant, specialiter commendari, ut notum est: sed purè respexisse ipsum patrociniû, ejusque efficaciam in se, & eorum utilitatem quibus illam devotionem volebat commendatam.

Non deerant Sanctæ Matri, suis inter XXV. alia ad comparandam perfectionem media hanc D. Josephi devotionem proponenti, alia motiva particularia mox allatis similia, imò majora, quæ potuisset ad hunc finem consequendum illis proponere: ut quod ipse jure matrimonii cum Beatissimâ Virgine Ordinis Patronâ singularissimâ, esset quod ipse ejus Patronus singularissimus: quod non posset non amare Carolum, quem eadem Conjux sua semper dilexit uti primum peculium suum & primam hæreditatem suam, sibi etiam antequam esset dicatum: Quod omnes & singuli istius Ordinis essent ipsius toti, sicut & Beatæ Virginis Conjugis.